ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534, 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
τησία	Δρ. 720	Ετησία	£ 2-0-0
ξάμηνος	» 360	Έξάμηνος	» 1-5-0
ίμηνος	» 180	Αμερικής	$ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ. 12-83

ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Ανατολή ήλίου 7.38'—Δύσις 5.37'
Ξένης δσίας, Φίλωνος, Ερμογένους

ΠΡΟΣ ΙΤΑΛΟΤΟΥΡΚΙΚΗΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ

πληροφορία, καθ' ἣν ὁ ὑπουρτῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκί-.. Ρουσδῆ Ἀρὰς θὰ μεταβῇ, την Γενεύην, ὅπου ἤδη εὑρίαι διὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ματος τοῦ σαντζακίου τῆς Ἀνδρέττας, εἰς τὴν Ρώμην, ὅθὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κόμι-Τσιάνο διὰ τὴν ἐπιδίωξιν μιᾶς ρτουρκικῆς συεννοήσεως, δὲν δυνατὸν παρὰ νὰ ἀκουσθῇ εὐστως ἐνταῦθα.

ταν, πρό τινων μηνῶν, συνή-ἡ συμφωνία τοῦ Μοντρέ, διὰ ὁποίας ἡ Τουρκία ἀνέκτησε τὸ ίωμα τοῦ ἐπανοπλισμοῦ τῶν ὼν, ἡ Ἰταλία δὲν ἀντεπροεύετο εἰς τὸ Μοντρέ, οὐδὲ μετῆς συμφωνίας. Ἡ ἀπουσία ἐν τούτοις, δὲν ἐσήμαινεν ὅτι τίθετο εἰς τὴν συμφωνίαν ἐγν. Ὡφείλετο εἰς τὴν πολιτιτης τῆς ἐποχῆς ἀπὸ τῶν ἐργατῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀπὸ τῶν διεθνῶν συνεννοήσεξ αἰτίας τῆς πολιτικῆς τῶν σεων, τὴν ὁποίαν ἤσκησεν ἡ ωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ τῆς μὴ γνωρίσεως τοῦ τετελεσμένου νότος τῆς ἰταλικῆς κυριαρχίας τὴν Αἰθιοπίαν. Ἡ Ἰταλία, μεγάλη μεσογειακὴ Δύνα-δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείκτος μιᾶς συμφωνίας, οὐσιωμεσογειακοῦ χαρακτῆρος. νικώτερον, ἡ Ἰταλία ἔχει μεῆς Τουρκίας σύμφωνον φιλίας ως ἔχει καὶ ἡ Ἑλλὰς μετὰ τῆς λίας — δὲν ἐλησμονήθη δὲ ὅτι δύο ταῦτα μετὰ τῆς Ἰταλίας φωνα ἐπρόκειτο νὰ συγχρονιν καὶ μὲ τὴν συνομολόγησιν ἑλληνοτουρκικοῦ συμφώνου. ο ἀποδεικνύει ὅτι καὶ εἰς τὴν ην καὶ εἰς τὴν Ἄγκυραν εἰωρμάσει ἔκτοτε ἡ πεποίθησις τῆς χρησιμότητος μιᾶς καλῆς ννοήσεως τῶν δύο χωρῶν ἐπὶ ζητημάτων τῆς ἀνατολικῆς γείου. Διάφορα παρεμπεσόνεγονότα ἀπεμάκρυναν προσως τὴν πραγματοποίησίν της. Ἰταλία, ἀπησχολημένη μὲ τὴν λην προσπάθειάν της εἰς τὴν οικήν, δυσπρεστημένη ἐκ τῆς σεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐ-, ἐτήρει καὶ εἰς τὰ μεσογειαζητήματα—πρὸ πάντων εἰς αὐτάσιν ἐφεκτικήν.

Ἡ λογικὴ τῶν πραγμάτων, ἐν τοις, εἶνε πάντοτε ἱκανὴ νὰ διση παρεξηγήσεις καὶ νὰ διγηση τὴν κατάλληλον ἀτμόιραν διὰ μίαν καλὴν συεννόμερος ὅλων τῶν αφερομένων. Ἡ μεταξὺ Ἰτα- καὶ Μεγάλης Βρετανίας συθεῖσα «συμφωνία κυρίων» διὰ μεσογειακόν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἐν τῇ Μεσογείῳ καθεστῶτος καὶ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν μεσογειακῶν χωρῶν, ὑπῆρξε δεῖγμα περιφανὲς μιᾶς συνετῆς, ρεαλιστικῆς πολιτικῆς. Καὶ κατόπιν τῆς ἀγγλοϊταλικῆς ταύτης συμφωνίας, ἡ ἰταλοτουρκικὴ συνεννόησις ἀπέβη ἀναγκαία, καθ' ὁ παρέχουσα εἰς τὴν Ἰταλίαν τὴν δυνατότητα τῆς προσχωρήσεως εἰς τὴν συμφωνίαν τοῦ Μοντρέ, ἡ ἐκ τῆς ὁποίας ἀπουσία μιᾶς μεγάλης μεσογειακῆς Δυνάμεως δὲν εἶνε νοητή.

Ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς σκοπιᾶς, ἡ ἰταλοτουρκικὴ συνεννόησις εἶνε ἐγκαρδίως εὐκταία. Μεσογειακὴ χώρα ἡ Ἑλλάς, ἐχουσα θέσιν γεωγραφικὴν εἰς τὸ καιριώτατον τῆς Μεσογείου σημεῖον, γείτων τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Τουρκίας, διατηροῦσα μετ' ἀμφοτέρων δεσμοὺς φιλίας ἰσχυρούς, χαίρει ἰδιαζόντως διὰ ταῦτα ὅτι καὶ αἱ δύο, τὰ ἐξαυφαλίζει καὶ κραταιοῖ τὴν εἰρήνην τῆς Μεσογείου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἡ ἀγγλοϊταλικὴ «συμφωνία κυρίων» ἐχαιρετίσθη ἐν Ἑλλάδι ὡς βαρυσήμαντον διὰ τοὺς μεσογειακοὺς λαοὺς γεγονός. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον σημειοῦνται ἐνταῦθα μετ' ἰδιαιτέρας ἱκανοποιήσεως οἱ λόγοι τοῦ κ. Μουσσολίνι, θεωροῦντος ὅτι ἡ ἰταλοθρετανικὴ συμφωνία ἐξασφαλίζει μερικὰ ἔτη ἡσυχίας εἰς τὴν τόσον ὀδυνηρῶς κλυδωνιζομένην ἐσχάτως Εὐρώπην. Διὰ τὸν ἴδιον λόγον τώρα ἡ πληροφορία περὶ τῆς προσεχοῦς συναντήσεως τοῦ κ. Ρουσδῆ Ἀρὰς μετὰ τοῦ κόμιτος Τσιάνο εἰς τὴν Ρώμην ἠκούσθη μετ' ἐνδιαφερόντος ζωηροτάτου καὶ μὲ τὴν θερμὴν προσδοκίαν τῆς εὐοδώσεως τῶν ἐπικειμένων συνομιλιῶν των.

Ἡ συνάντησις αὕτη διηυκολύνθη καὶ ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς διαιοδοσίας τοῦ ἐν Μπάρι γενικοῦ προξείου τῆς Τουρκίας ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς Αἰθιοπίας. Τοῦτο ἀποτελεῖ οὐσιαστικὴν—ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἔμμεσος—ἀναγνώρισιν τῆς ἰταλικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς Ἀβησσυνίας. Διὰ τὴν ἔκβασιν τῶν ἐπικειμένων ἐν Ρώμῃ ἰταλοτουρκικῶν συνομιλιῶν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία, ὅταν ἑκατέρωθεν τόσαι σημειοῦνται ἐνδείξεις περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς συνεννοήσεως. Καὶ μέσα εἰς τὴν τόσον σκοτισμένην, καὶ ἀνήσυχον γενικὴν κατάστασιν ἡ συνάντησις τῆς Ρώμης ἀποτελεῖ νέαν ἀκτῖνα εὐοιώνου φωτός, πρὸς τὴν ὁποίαν προσηλοῦνται τὰ βλέμματα τῶν εἰλικρινῶς εὐχομένων τὴν ἀποτροπὴν μιᾶς καταστρεπτικῆς διεθνοῦς συρράξεως.

Νέοι ὁρίζοντες εἰς τὰς Ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις

Ὑπάρχουν γεωγραφικαὶ περιφέρειαι ἀνὰ τὴν γῆν ὅπου τὸ ἔδαφος, ἡ φυλή, τὸ κλίμα, ἀναποσπάστως συνδεόμενα μετ' ἀλλήλων, ἀλληλεγγύως δρῶντα, ἀποκτοῦν μίαν προνομιοῦχον θέσιν ἐν τῇ φύσει πρὸς δημιουργικὴν ἐργασίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀπὸ προϊστορικὴν ἐποχὴν ἡ Μικρὰ Ἀσία ὑπῆρξεν ἡ ἐξαιρετικὴ ἐκείνη χώρα ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ ἐκθαμβωτικὴ διαύγεια καὶ τὸ θαλπερὸν τοῦ περιβάλλοντος εἶχε τὸ ἐκπληκτικὸν φαινόμενον τῆς διεισδυτικῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς διαπλάσεως τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῶν κατοίκων της, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ αὕτη τὸ πλέον φωσφορίζον καὶ τὸ πλέον σπινθηροβόλον δημιουργικὸν κέντρον τῆς ἀνθρωπίνης διανοήσεως.

Ἐκ τοῦ κέντρου τούτου ὡς ἐξ ἡφαιστειονεγοῦς κρατῆρος ἐξεσφενδονίζοντο ἀνὰ τὴν οἰκουμένην οἱ ἐπιλεκτοὶ ἐργάται τοῦ πνεύματος, οἱ διαχειρισταὶ τῆς διανοήσεως καὶ οἱ σκαπανεῖς τῆς φύσεως, οἵτινες ὑπὸ τύπον συμβολικῶν παρασάτσεων ἐνέπνευσαν εἰς τὰς μάζας τῶν λαῶν τὰς πολιτικοθρησκευτικὰς ἀρχάς, ἐφ' ὧν ἐθεμελιώθη τὸ προοδευτικώτερον τῶν κοινωνικῶν καθεστώτων καὶ οὕτως ἐξησφαλίσθη ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν ἡ κατεύθυνσις τῆς διανοήσεως τῶν κατοίκων της εἰς τὴν ἐξοδευτέρωσιν τῶν ἐνστίκτων τῶν λαῶν της, εἰς τὴν χειραφέτησιν τῶν ἀρετῶν των καὶ εἰς τὴν βαθυτέραν σύλληψιν τῆς ἐννοίας τοῦ ὡραίου. Τὸ δὲ ὡραῖον συνεπάγεται τὸν ψυχικὸν ἐξαγνισμόν, οὕτως ὥστε αἱ ὑπὸ τῶν λοῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐξασκούμεναι ἀρεταὶ νὰ ἀποδώσουν τῇ ἀνθρωπότητι τὰ ὕψιστα ἀγαθά, δηλαδὴ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπην. Τότε δὲ μόνον ἐνέσκηψεν εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην τῆς παρατάξεως τῆς πρωτοπορείας τοῦ πολιτισμοῦ ἡ βαθυτέρα συγκλονιστικὴ σύγχυσις καὶ ἡ πλέον ἀποσυνθετικὴ παράλειψις τῶν θεμελιωδῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τῆς κοινωνίας, ἀφ' ἧς ἐποχῆς περιῆλθον τὰ πεπρωμένα τῆς χώρας ταύτης ὑπὸ τὸ δογματικὸν Ἀσιανὸν καθεστώς.

Ἡ συμμαχία τοῦ καθεστῶτος τούτου μὲ τὴν δυναστείαν τῶν Ὀσμανλήδων ἀνέπτυξε τοιοῦτον ἀπεριόριστον φανατισμὸν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας, ὥστε ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος νὰ ρίψῃ εἰς τὰ ἀπὸ εὐφόρους πεδιάδας μεταπεντα ἕλη πᾶν ὅ,τι ὑπῆρχεν ὄρθιον καὶ ὡραῖον ἀπὸ τὴν κοινωνικήν, πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν ζωὴν τῆς χώρας ταύτης. Ἡ ἐκραγεῖσα ἐφεσις πρὸς καταστροφὴν καὶ ἡ ἠδονὴ τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ δὲν ἀνεγνώριζε καμμίαν σκληρότητα ὡς κώλυμα. Ἀλλ' εὐτυχῶς, ὁποιαδήποτε θρησκεία εἰς ὁποιονδήποτε λαὸν ἐπιβαλλομένη δὲν ἐκμηδενίζει τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα τοῦ λαοῦ τούτου. Κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Gustav Le Bon τὸ θρησκευτικὸν ὄνειρον ὠχριᾷ, ὁ ὑπνωτισμένος ξυπνᾷ καὶ τὸ ἀρχικὸν βάθος τοῦ χαρακτῆρος ἀναφαίνεται. Αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ μὲ τὴν συνεχιζομένην ἀστραπιαίαν πνευματικὴν ἀφύπνισιν τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἐπισωρευθεῖσα στάκτη ἐκ τῆς θυσίας συνεχῶν γενεῶν διὰ τὴν περίσωσιν τῆς φυλῆς των ἐκ τοῦ ἀφανισμοῦ ἦτο ἱκανὴ νὰ διαφυλάξῃ ζωογόνους τινας σπινθῆρας τῆς κοινῆς ἑστίας τῆς ὀντότητός των διὰ νὰ καταλήξῃ τις πάλιν εἰς τὸ ἀλάνθαστον ἀξίωμα ὅτι «εἰς τοὺς συγγενεῖς λαοὺς ἡ τύχη τῶν νικητῶν συνδέεται ἀρρήκτως μὲ τὴν τύχην τῶν ἡττημένων». Κατὰ τὴν διαδρομὴν τῶν περιπετειῶν τῶν ἀνθρώπων ἡ νίκη πρέπει νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἰδέαν καὶ τοῦτο κατορθοῦται χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν θελήσεων τῶν διοικούντων ἀπὸ δεκαετίας τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν ἀνδρῶν, ὅπου κατέταξεν αὐτοὺς ἡ ταὐτότης τῆς ἰδεολογίας τῶν δύο λαῶν.

Ἅπαξ καταρρεύσαντος τοῦ Μωαμεθανικοῦ καθεστῶτος, καὶ τῆς δυναστείας τῶν Ὀσμανλήδων καταδικασθείσης εἰς ἀφάνειαν κατορθοῦται οὕτω ἡ πνευματικὴ ἀφύπνισις τῶν λαῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἡ ἀναδημιουργικὴ ἐργασία τοῦ πολιτισμοῦ των διὰ τῆς ἐξασκήσεως τῶν ὑπερόχων ἀρετῶν των. Ἐπιτευχθείσης οὕτω τῆς πνευματικῆς χειραφετήσεως τῶν λαῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἡ ἰδέα τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Μικρασιατικῆς στέγης τὴν ὁποίαν ἐνεπνεύσθησαν οἱ διανοούμενοι τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡν ἐνεστερίσθη τὸ Πανελλήνιον, ἀποτελεῖ νέον σταθμὸν πρὸς θρίαμβον τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολιτισμοῦ, ἀνοιγομένων οὕτω νέων ὁριζόντων εἰς τὰς Ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις.

Ἡ Μικρασιατικὴ στέγη θὰ ἀποτελῇ τοὐντεῦθεν τὸν ἀδιάσπαστον συνδετικὸν κρίκον τῶν πνευματικῶν σχέσεων τῶν δύο λαῶν θὰ εἶνε ἡ κοιτὶς πρὸς καλλιέργειαν, ἐκβλάστησιν καὶ ἐπικράτησιν τῶν ἠθικῶν ἐκείνων ἀρχῶν, ὧν ἡ σπορὰ ἐπὶ εὐρυτέρου ἐδάφους τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως θὰ ἀποτελῇ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τῆς λατρείας τοῦ ὡραίου, τῆς ἐννοίας τοῦ δικαίου, τὸν πόνον τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐν γένει τὴν ἐξάγνισιν καὶ ἀπολύτρωσιν ἀπὸ τὰ πάθη, μὲ πλήρη χειραφέτησιν τῶν ἀρετῶν του. Αὐτὸν

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

σύμβολο μιᾶς ψυχικῆς καταστάσεως. Τὸ ἄσπρο συμβολίζει τὴν ἀθωότητα, τὸ πράσινο τὴν ἐλπίδα, τὸ κίτρινο τὴν ζήλεια, τὸ κόκκινο τὸν ἔρωτα, τὸ γαλάζιο τὴν πίστη, τὸ μαῦρο τὸ πένθος. Καὶ αὐτοὶ οἱ συμβολισμοὶ τῶν χρωμάτων εἶνε γενικοὶ σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς χωρὶς ἐξαίρεση.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλες σημασίες ἰδιαίτερες γιὰ τοὺς προληπτικούς. Ὑπάρχει ἡ πρόληψη ὅτι τὸ πράσινο εἶνε ἀπαίσιο χρῶμα καὶ σημαίνει πίκρα καὶ ὄχι ἐλπίδα. Ἐπίσης οἱ ἀστρολόγοι δίνουν διαφορετικὴ σημασία. Παραδείγματος χάριν γιὰ ὅσους ἔχουν γεννηθῇ στὸν ἀστερισμὸ τοῦ Ταύρου ἡ τῆς Παρθένου τὸ κίτρινο εἶνε ἀπαίσιο χρῶμα, ἐνῶ γιὰ τοὺς ἄλλους εἶνε εὐνοϊκό. Ἐννοεῖται γιὰ αὐτὰ ὅλα δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἐπιστημονικὴ διαπίστωση. Ἡ ἐπιστήμη παραδέχεται μόνο τὴν ἐπίδραση τῶν χρωμάτων καὶ ἡ ἐπίδραση αὐτὴ διαφέρει ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυγκρασίας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀναλόγως τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

Ἐπίσης τὴν ἴδια ἐξαιρετικὴ ἐπίδραση ἔχουν τὰ χρώματα στὰ παιδιὰ καὶ στὶς γυναῖκες ἐνῶ στοὺς ἄνδρες ἔχουν πολὺ λιγώτερη. Φαίνεται ἐπίσης ὅτι στοὺς χωρικοὺς τὰ χρώματα ἔχουν πολὺ λιγώτερη ἐπίδραση ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν πολεων. Ὑπάρχει μάλιστα καὶ ἡ θεωρία ὅτι οἱ χωρικοὶ ἔχουν πολὺ περιωρισμένη ἀντίληψη τῶν χρωμάτων καὶ δὲν μποροῦν νὰ ξεχωρίσουν τὶς διάφορες ἀποχρώσεις. Τὴν μεγαλύτερη ἱκανότητα σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα φαίνεται πὼς ἔχουν οἱ γυναῖκες τῶν πόλεων. Ἡ κάθε μοντέρνα κυρία εἶνε ἱκανὴ νὰ διακρίνῃ καὶ τὶς λεπτότερες ἀποχρώσεις ποὺ ξεφεύγουν πάντοτε ἀπὸ ἕνα ἀνδρικὸ μάτι.

Τὴν ἐπίδραση τῶν χρωμάτων τὴν ποιοῦμεν καλύτερα οἱ γυναῖκες ἀπὸ τοὺς ἄνδρες κι' αὐτὸ εἶνε ἐπιστημονικὰ βεβαιωμένο. Οἱ γυναῖκες τῶν ἀγρίων μεταχειρίζονται χρώματα γιὰ σκοπὸ προκλητικό. Καὶ ἡ ἐξωραϊστικὴ δύναμη τῶν χρωμάτων κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ ἐφεύρεση τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Οἱ μοντέρνες κυρίες ποὺ μεταχειρίζονται ροὺζ γιὰ τὰ χείλη καὶ κόκκινη πούδρα γιὰ τὸ πρόσωπο καὶ προσθέτουν μαῦρο στὶς βλεφαρίδες δὲν ἔχουν κάμει καμμιὰ ἀνακάλυψη. Δὲν παρουσιάζουν τίποτα τὸ καινούργιο ὑπὸ τὸν ἥλιο. Γιατὶ αὐτὰ ἡ ἄλλα ψιμύθια μὲ τὰ ἴδια χρώματα ἦταν ἀνέκαθεν γνωστὰ στὸν κόσμο καὶ στοὺς πολιτισμένους λαοὺς καὶ στοὺς πρωτόγονους. Στὰ βάθη τῶν αἰώνων οἱ γυναῖκες ἤξεραν τὴν ἐξωραϊστικὴ σημασία τῶν χρωμάτων.

Ἀντίληψη τῶν χρωμάτων ἔχουν καὶ τὰ ζῶα καὶ εἶνε πασίγνωστο ὅτι τὸ κόκκινο ἐρεθίζει τὸν ταῦρο καὶ τὸν κάνει ἔξαλλο. Οἱ σκύλλοι καὶ οἱ γάτες ἀποφεύγουν τὸ ἄσπρο καὶ τὰ πολὺ ἀνοικτὰ χρώματα. Στὰ ἄλογα ἀρέσει τὸ πράσινο, τὸ κίτρινο καὶ τὸ ἀνοιχτὸ μπλέ. Καὶ ὑπάρχουν ζῶα ποὺ ξέρουν καὶ διακρίνουν ὅλες τὶς ἀποχρώσεις χρωμάτων μέσα σ' ἕνα δάσος. Ἔτσι ἄλλωστε ἐξηγεῖται καὶ ἡ θεωρία γιὰ τὸν προστατευτικὸ χρωματισμὸ τῶν ζώων.

Εἶνε φανερὸ ὅτι ἡ ἐπίδραση τῶν χρωμάτων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῶν νεύρων τοῦ καθενὸς ἀνθρώπου. Οἱ καπνισταὶ ζαλίζονται ὅταν βλέπουν ζωηρὸ κόκκινο. Οἱ ἄρρωστοι, ὅσοι εἶνε σὲ ἀνάρρωση ἢ ὕστερα ἀπὸ ἐγχείρηση, δὲν μποροῦν νὰ ὑποφέρουν ζωηρὰ χρώματα καὶ προτιμοῦν τὰ ἄτονα καὶ ἁπαλά. Οἱ κουρασμένοι νευρικῶς αἰσθάνονται ἀνακούφιση στὸ πράσινο καὶ γι' αὐτὸ ἡ διαμονὴ κοντὰ σ' ἕνα δάσος εἶνε πάντοτε ὠφέλιμη ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως.

Ἀπὸ ὅλα τὰ χρώματα τὸ πειὸ κατευναστικὸ καὶ ξεκουραστικὸ εἶνε τὸ ἄσπρο. Ἡ σημασία τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀνακωχῆς εἶνε ἄσπρη πάντοτε. Καὶ τὰ ἐσώρουχα τῶν ἀνθρώπων εἶνε πάντοτε ἄσπρα καὶ δὲν θάφονται ποτὲ παρὰ μόνο γιὰ λόγους ἐρεθιστικούς. Ἐπίσης τὰ χρώματα ἔχουν ἐπίδραση καὶ στὸ ὑποσυνείδητο τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἔχουν ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὴν ἴδια προτίμηση καὶ τὴν ἴδια ἀποστροφὴ στὰ ἴδια χρώματα. Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ γεωγραφικὴ θέση τῆς κάθε χώρας, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ φυσικὸ περιβάλλον. Ἡ αἴσθηση ἑνὸς χρώματος εἶνε διαφορετικὴ στὰ διάφορα γεωγραφικὰ πλάτη ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔνταση της. Οἱ Ἄγγλοι καὶ ἄλλοι βόρειοι λαοὶ δὲν ἔχουν τὴν ἴδια εὐαισθησία στὰ χρώματα μὲ τοὺς μεσημβρινοὺς λαούς.

Γενικὰ οἱ ἁπλοϊκοὶ ἄνθρωποι φαίνεται νὰ ἀποδίδουν κατ' ἀπὸ μιὰ ἰδιαίτερη σημασία σὲ κάθε χρῶμα καὶ παίρνουν αὐτὸ τὸ χρῶμα γιὰ

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

ΠΩΣ ΟΡΓΑΝΟΥΤΑΙ Η ΑΡΓΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. E. D. O'BRIEN

Ἀπὸ ὅλους τοὺς πειραματισμοὺς τοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος, ὁ σημαντικώτερος ἀσφαλῶς εἶνε ἡ μὲ τὸ παράδοξον ὄνομα: «Ἡ Δύναμις διὰ τῆς Χαρᾶς» ὀργάνωσις, ἡ τρίτη ἐπέτειος τῆς ἱδρύσεως τῆς ὁποίας ἑωρτάσθη τὴν 27ην Νοεμβρίου τοῦ 1936. Ἡ ὀργάνωσις αὕτη ἀποτελεῖ τμῆμα τοῦ Ἐργατικοῦ μετώπου, τῆς μεγάλης καὶ ἀκόμη «ἡμιτελοῦς» ὀργανώσεως, ἥτις ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ δόκτορος Λέϋ σκοπὸν ἔχει νὰ διευθύνῃ ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς ζωῆς ν' ἀσκῇ ἔλεγχον ἐπὶ παντὸς ἐργαζομένου Γερμανοῦ.

Τὸ Ἐργατικὸν Μέτωπον ὡς σύνολον ἀσχολεῖται μὲ τὸν Γερμανὸν ἐργάτην καθ' ὃν χρόνον οὗτος ἐργάζεται καὶ διὰ τὰ ζητήματα τῆς ἐργασίας του. Ἐνῶ ἡ ὀργάνωσις «Δύναμις διὰ τῆς Χαρᾶς» σκοπὸν ἔχει νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἀνάπαυσίν του, νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ εὐχάριστον ἀναψυχὴν, νὰ ἐλέγχῃ τὰς μὴ ἐργασίμους ὥρας του κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μειώνῃ τὴν δυσαρέσκειάν του καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ ἀρρενωπότερον καὶ μὲ μειωμένην ταξικὴν συνείδησιν μέλος τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κράτους.

Ὁ ὑπέρτατος ἐπομένως σκοπὸς τῆς «Δυνάμεως διὰ τῆς Χαρᾶς» εἶνε φύσεως πολιτικῆς. Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὀργανώσεως βεβαιοῦν ὅτι αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ «γεφυρώσῃ τὸ χάσμα μεταξὺ τοῦ καθημερινοῦ καὶ τοῦ πνευματικοῦ, τοῦ ὡραίου, τοῦ ὑψηλοῦ», τὸ ὁποῖον ἠνίξαν ὁ «μαρξισμὸς καὶ ὁ ἀστικὸς σκοταδισμὸς» ἐν ἀνοσίᾳ συνεργασίᾳ. Τοῦτο ἴσως ν' ἀληθεύῃ. Εἶνε ἀλήθες ὅμως ἐπίσης ὅτι ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμὸς θεωρεῖ τὴν πολιτικὴν καὶ τὸν πολιτισμὸν ὡς ἑνότητα καὶ ὅτι σκοπὸς τῆς «Δυνάμεως διὰ τῆς Χαρᾶς» εἶνε ὄχι μόνον νὰ καταστήσῃ τὸν Γερμανὸν καλὸν καὶ ὑγιᾶ πολίτην, ἀλλὰ καὶ νὰ τοῦ ἐμφυσήσῃ τὴν ἐθνικοσοσιαλιστικὴν κοσμοθεωρίαν (ἢ περὶ κόσμου ἀντίληψιν) κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἀναπαύσεώς του καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ εὐπειθῆ ἐθνικοσοσιαλιστήν.

Ἡ «Δύναμις διὰ τῆς Χαρᾶς» ἐδρύθη κατὰ τὸ πρότυπον τῆς ἰταλικῆς ὀργανώσεως «Μετὰ τὴν ἐργασίαν» (Dopo Lavoro), ἡ ὁποία ἐπίσης δὲν δύναται ν' ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τοῦ δημιουργήσαντος αὐτὴν ἰταλικοῦ φασιστικοῦ κόμματος. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἡ «Δύναμις διὰ τῆς Χαρᾶς» ἀποτελεῖ ὅπλον διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ «ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ λαϊκοῦ κράτους καὶ τῆς ἐκπολιτιστικῆς πολιτικῆς τοῦ Γ' Ράϊχ, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ δόκτορος Γκαῖμπελς», ὅπως ἀναγράφεται εἰς τὰ σχετικὰ φυλλάδια.

Ὑπὸ τῆς ὀργανώσεως ταύτης, ἡ Γερμανία ἔχει διαιρεθῆ εἰς 32 διοικήσεις, 800 ὑποδιοικήσεις καὶ 18.000 τοπικὰ γραφεῖα. Κάθε ἐπιχείρησις καὶ κάθε ἐργοστάσιον ἔχει τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς «Δυνάμεως διὰ τῆς Χαρᾶς». Ἀπὸ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ὀργανώσεως ὁ σημαντικώτερος ἴσως εἶνε ὁ καλούμενος: Τμῆμα τοῦ χρόνου τῆς ἀργίας, ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται μὲ ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς «Δυνάμεως διὰ τῆς Χαρᾶς» κ. Ντρέσλερ - Ἄντρες ἀποκαλύπτει ὅτι ἀπὸ μίαν ἔρευναν, ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις Ζίμενς ἐν Βερολίνῳ τὸ 1934 προέκυψεν ὅτι 87,6% ἐκ τῶν ἀνδρῶν καὶ 81,3% ἐκ τῶν γυναικῶν οὐδέποτε εἶχον μεταβῇ εἰς τὸ μελόδραμα, καθὼς καὶ ὅτι 63,8% ἐκ τῶν ἀνδρῶν καὶ τὸ 74,2% ἐκ τῶν γυναικῶν οὐδέποτε εἶχον μεταβῇ εἰς τὸ θέατρον.

Ἡ «Δύναμις διὰ τῆς Χαρᾶς» εἶνε ἀποφασισμένη νὰ μεταβάλῃ ὅλην αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Διὰ τοῦ Τμήματος τοῦ χρόνου τῆς ἀργίας ὁ Γερμανὸς ἐργάτης δύναται νὰ παρακολουθήσῃ μελοδραματικὰς καὶ θεατρικὰς παραστάσεις εἰς τὰ καλύτερα θέατρα καὶ τῶν καλυτέρων καλλιτεχνῶν τῆς χώρας. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο, ἡ «Δύναμις διὰ τῆς Χαρᾶς» ἢ κρατεῖ ὡρισμένον ἀριθμὸν θέσεων δι' ἑκάστην παράστασιν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς σαιζόν, ἢ ὁρίζει αὐτὴ τοὺς θεατὰς μιᾶς ἢ περισσοτέρων παραστάσεων καθ' ἑβδομάδα.

Κατὰ τοὺς 10 μῆνας τοῦ 1936 περίπου 5.000.000 προσώπων παρηκολούθησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ θέατρον. Παραλλήλως, τὸ Τμῆμα τοῦ χρόνου τῆς ἀργίας ἀποστέλλει εἰς περιοδείας διαφόρους θεατρικοὺς θιάσους εἰς ἑκατοντάδας μικρῶν πόλεων καὶ χωρίων. Διαθέτει ἐπίσης ἰδικήν του συμφωνικὴν ὀρχήστραν ἐξ 90 μουσικῶν, ἡ ὁποία παίζει εἰς τὰς διαφόρους μικρὰς πόλεις, εἰς ἐργοστάσια καὶ εἰς παιδικὰ κέντρα.

Ἀλλ' ἡ «Δύναμις διὰ τῆς Χαρᾶς» δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν παροχὴν καθαρῶς πνευματικῆς τροφῆς εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἐργάτας. Περίπου 17.000.000 Γερμανῶν παρηκολούθησαν παραστάσεις ἐλαφροτέρας εἰς θέατρα ποικιλιῶν καὶ εἰς ἄλλα κέντρα διασκεδάσεων.

Τὸ Τμῆμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προξενεῖ μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ξένους ἐπισκέπτας, εἶνε τὸ Τμῆμα διακοπῶν καὶ ταξιδίων. Κατὰ τοὺς πρώτους 10 μῆνας τοῦ 1936 παρεθρίσαν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 5 μ.μ. και 9.30 μ.μ. «Ο Πειρατής».
ΑΙΚΗΣ. «Φοντς».
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΙΣ. «Ο Άγγελος ή Διάβολος».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Κρυφή Αγάπη».
ΟΛΥΜΠΙΑ. 4.30 μ.μ. Το Κοινρις της Σιβηρίας.
Παγκόσμιου
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Φάνος Πρωτ.). «Το κορίτσι της σιγαλιάς».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Λογχοφόρος της Βεγγάλης». ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ο Κύριος Τζέντλεμαν».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Μιζιμά. Σφαγτυμβο» και δανσέ.
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Σύμφωνο αποτυχημένων».
ΓΚΡΑΝ ΟΡΙΕΝΤ. «Ο Κύριος Τζέντλεμαν».
ΟΡΦΕΑΣ. «Μπορεί Ένα Βίος σημασία».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Κλείστε κορίτσια».
ΡΕΞ (Τάκης Μπενέτος). «Μπαλάλαϊκα» και γιά τον Ζαν Κισσούρα.
ΣΙΜΠΛΟΝ. «Ο Βράχος του Μαργκιλλιάν».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Το βρόχο του Μαργκιλλιάν».

Διευθυντής επί τοκογραφείου
Εμμανουήλ Γ. Κασμάτης
Μισθώσεις — Πουλήσεις 13

ΟΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Τήν προσεχή Πέμπτην, Ώραν 6.30 μ. μ.
ΕΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΡΕΣΙΤΑΛ
τοῦ διασημου καλλιτέχνου "
ΛΑΜΠΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
Εἰς τό πιάνο ὁ κ.
Σ. ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΟΣ

Πρόγραμμα Bach: Sonate en sol min.— Beethven: Sonate ex si bem. maj. — J. Pilloté: Sonatine «Bucolique» — Bach-Callimatopoulos: Polonaise et Badinerie — Mozart: Andante et Do maj. — Rameau: Rigodon de «Dardanus». — Debussy - Syzins-Kavedjiew: Jardins de la Habanera. — Enescu: Cantabile et Presto Rimsky Korsakow: Le Vol du Bourdon — Rachmaninow: Danse orientale — Paganini-Callimatopoulos: Caprice No 24.

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Θεωρ. Α' δρχ. 120, Πλατ. Ἀμφ. Α' Ἐξώστ. 100, Ἀμφ. Β' 90, Διάζωμ. Ἐξώστ. 60, Θεωρ. Β' 50, Γαλαρίαι 40.

Διά τούς κ. κ. Συνδρομητάς τῶν Συμφωνικῶν Συναυλιῶν: Θεωρ. Α' 90, Πλατ. Ἀμφ. Α' Ἐξώστ. 60, Θεωρ. Β' 40.

Τά εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τό Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καί εἰς τό θέατρον «Ὀλυμπία» καθημερινῶς 10—1 π. μ. καί 4—6 μ. μ.

ΟΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Σήμερον Ὥραν 11 π. μ.
ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ
ὑπό τήν Διεύθυνσιν Ὀρχήστρας
ΟΣ Generalmusikdirektor
CARL SGHURICHT

Τά εἰσιτήρια πρός Δρχ. 20.30, 40, 50, 60, πωλοῦνται εἰς τό Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καί εἰς τό θέατρον «Ὀλυμπία» καθημερινῶς 10—1 π. μ. καί 4—6 μ. μ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΠΑΞΙΤΡΙΑΣΜΟΣ

Τήν τριακοστήν πρώτην (31ην) τρέχουσαν ἡμέραν θά ἐπιχειρήσουν τήν ἔξοδόν των ἀπό τήν Ἀθήνας ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀπό τούς 1½—2½ ἑκατομμύρια ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τόν πληθυσμόν τῆς πρωτευούσης. Ἀπό τήν ἡμέραν αὐτήν ἀρχίζει ἡ περίοδος τῶν διακοπῶν καί ἐνός μεγάλου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ περιοδικός αὐτός παξιτριασμός ἐπαναλαμβάνεται κάθε χρόνον κατά τό τέλος τοῦ Ἰανουαρίου καί τόν Ἰούλιον καί Αὔγουστον. Ἡ ἀναχώρησις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἀπό τήν πρωτεύουσαν ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως καί τήν ἀνάπαυσιν τῶν κατοίκων της ἀπό τόν ἀφόρητον θόρυβον καί τήν ἀποπνικτικήν ἀτμόσφαιραν τῶν θερινῶν μηνῶν. Ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ παξιτριασμοῦ ἀναφέρομεν ὅτι ἐκ τῶν 365.75 περίπου ἡμερῶν τοῦ ἔτους, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τόν χρόνον τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐπιτρέπεται ἐπί τινες ἡμέρας, παραμένει ἀνεκμετάλλευτος ὁ μεγαλύτερος ἀριθμός αὐτῶν, ἐνῶ ἡ ὑπόλοιπος ἀποτελεῖται ἀπό ἡμέρας ἐργασίας καί ἀργίας, αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν εἰς τούς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν νά ἐξέλθουν ἐκτός τῆς πόλεως. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ πληθυσμός τῶν Ἀθηνῶν ἐπιθυμεῖ νά ἐξέλθῃ ἐκτός τῆς πόλεως καί νά ἀπολαύσῃ τόν καθαρόν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς καί τῆς θαλάσσης, ἀλλά δέν ἔχει τά μέσα νά πραγματοποιήσῃ τήν ἐπιθυμίαν του αὐτήν. Ἐκτός τῶν ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τήν ἐπιλογήν τῆς ἐξόδου των ἀπό τήν πόλιν, ὑπάρχουν καί ἄλλαι τάξεις, αἱ ὁποῖαι ἀναγκάζονται νά ἐξέλθουν ἐκτός τῆς πόλεως καί νά ἀπολαύσουν τόν καθαρόν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς καί τῆς θαλάσσης, ἀλλά δέν ἔχουν τά μέσα νά πραγματοποιήσουν τήν ἐπιθυμίαν των αὐτήν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἀριθμῶν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἐκτιμᾶται ὅτι ἀπό τάς 365.75 ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τόν χρόνον τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐπιτρέπεται ἐπί τινες ἡμέρας, παραμένει ἀνεκμετάλλευτος ὁ μεγαλύτερος ἀριθμός αὐτῶν, ἐνῶ ἡ ὑπόλοιπος ἀποτελεῖται ἀπό ἡμέρας ἐργασίας καί ἀργίας, αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν εἰς τούς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν νά ἐξέλθουν ἐκτός τῆς πόλεως καί νά ἀπολαύσουν τόν καθαρόν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς καί τῆς θαλάσσης, ἀλλά δέν ἔχουν τά μέσα νά πραγματοποιήσουν τήν ἐπιθυμίαν των αὐτήν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἀριθμῶν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἐκτιμᾶται ὅτι ἀπό τάς 365.75 ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τόν χρόνον τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐπιτρέπεται ἐπί τινες ἡμέρας, παραμένει ἀνεκμετάλλευτος ὁ μεγαλύτερος ἀριθμός αὐτῶν, ἐνῶ ἡ ὑπόλοιπος ἀποτελεῖται ἀπό ἡμέρας ἐργασίας καί ἀργίας, αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν εἰς τούς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν νά ἐξέλθουν ἐκτός τῆς πόλεως καί νά ἀπολαύσουν τόν καθαρόν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς καί τῆς θαλάσσης, ἀλλά δέν ἔχουν τά μέσα νά πραγματοποιήσουν τήν ἐπιθυμίαν των αὐτήν.

'Ο Ἀττικός σαρας ἡμέρας ἐπιτυχίας ἀληθεύει
βδομάδος παρα-
κρεμάμενος ἀπό τήν ἐπιτυχίαν τῆς εἰς τήν παγερήν χειμερινήν συμφωνίαν του διαρκεῖ ἀπό τό τέλος τοῦ Νοεμβρίου. Οἱ ἀνυπόμονοι ἀκροατές του, ὁ μῦς, ἔληξεν ἀποτόμως. Ὁ βορειοανατολικός ἄνεμος ἐφύσησε καί πάλιν γλυκύς καί χάδι τό πρωί ἡ Παρνηθίς καί ἡ Πεντέλη ἀντανακλοῦσαν τόν ἥλιον. Τά ὑψηλότερα μέρη τῆς Πάρνηθος εἶχε χιονίσει ἀπό τήν ἀρχήν τοῦ Δεκεμβρίου, ἀπό πολλῶν δέ ἐτῶν δέν ἐσημειώθη ἕνα τόσον ἐμφατικόν καί ἐπίμονον κρύον. Οἱ βουνίσιοι παραμονή χιόνος ἐπί ἑπτά συνεχεῖς ἑβδομάδας. Καί ἐν ὁ καιρός αὐτός ἐξακολουθήσῃ, ἐνῶ ἐνδεχόμενον νά μείνουν τά χιόνια ἐπί ἑβδομάδας ἀκόμη, ἀφοῦ ἐπί τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῆς Ἀττικῆς μέ νερόν τά χιόνια αὐτά εἶνε πολύτιμα. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ἐπιδρομή τῶν χιονοδρόμων κατέκλυσε τόν Ἀθηνᾶν, ἡ ὁποία ἐπιτρέπεται ἐπί τινες ἡμέρας, παραμένει ἀνεκμετάλλευτος ὁ μεγαλύτερος ἀριθμός αὐτῶν, ἐνῶ ἡ ὑπόλοιπος ἀποτελεῖται ἀπό ἡμέρας ἐργασίας καί ἀργίας, αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν εἰς τούς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν νά ἐξέλθουν ἐκτός τῆς πόλεως καί νά ἀπολαύσουν τόν καθαρόν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς καί τῆς θαλάσσης, ἀλλά δέν ἔχουν τά μέσα νά πραγματοποιήσουν τήν ἐπιθυμίαν των αὐτήν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἀριθμῶν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἐκτιμᾶται ὅτι ἀπό τάς 365.75 ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τόν χρόνον τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐπιτρέπεται ἐπί τινες ἡμέρας, παραμένει ἀνεκμετάλλευτος ὁ μεγαλύτερος ἀριθμός αὐτῶν, ἐνῶ ἡ ὑπόλοιπος ἀποτελεῖται ἀπό ἡμέρας ἐργασίας καί ἀργίας, αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν εἰς τούς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν νά ἐξέλθουν ἐκτός τῆς πόλεως καί νά ἀπολαύσουν τόν καθαρόν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς καί τῆς θαλάσσης, ἀλλά δέν ἔχουν τά μέσα νά πραγματοποιήσουν τήν ἐπιθυμίαν των αὐτήν.

'Η ζωή τους κυλοῦσε χαρούμενη κι' εὐτυχισμένη
"Ηταν Ἕνα ζευγάρι ταιριασμένο κι' ἁρμονικό
"Ολοι ζήλευαν τή χαρά τους!
'Ο ἔρωτάς τους παραμυθοῦσε...
'Η ζωούλα τους πεταμοῦσε...
'Η ἐξοχογιάτρισσα

ΔΑΚΤΥΛΟ

Ἔρχεται νά διευκόλυνῃ τά δικά της δικαιώματα!...,
Πιάρνει καί δίνει ἡ κακογλωσσιὰ ὅς πού στό τέλος ξανάδει τό
ΜΕΓΑΛΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ

ΣΥΖΥΓΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΥ

ΚΛΑΡΚ ΓΚΕΗΜΠΛ
ΜΥΡΝΑ ΛΟΥ'
ΤΖΙΝ ΧΑΡΛΟΟΥ

Δυό γυναίκες χαριτωμένες γύρω ἀπό ἕνα γόητα

"Ολοι φρσκιάδα καί τινάμε λιπτό — Σαλάνια τιλούσια — Μογτέρνες τουαλέττες — Ζιλιασες συζυγικές καί πειρατα ἐρωτικά

Καταλαβαίνει ὁ καθένας ποιούς θά εἶνε ὁ
ΛΥΡΙΑΝΟΣ ΦΡΙΑΜΒΟΣ
τοῦ κινηματογράφου

ΟΡΦΕΥΣ

(Μέγαρον 'Αρασκείου)
ΝΕΟΝ ΦΩΣ ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΝΙΟΥΣ

"Ενεκεν ἀνειλημμένης ὑποχρεώσεως ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ τρισθλίμμενης τοῦ καλλιτεχνικοῦ κολοσσοῦ

ΛΟΥΪ ΠΑΣΤΕΡ

«ΙΔΕΑ»

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Ξένης δσ., Φιλ.νος, Ἐρμογένους

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ - 53ον - ΤΟ ΑΣΗΜΕΝΙΟ ΚΛΕΙΔΙ.

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Ο ΑΦΑΝΤΟΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΤΕΡΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

"Οταν ἄκουσε καθαρά τήν γνωριμη φωνή τοῦ ἀγαπημένου της ἠ Σαρλοττα ἔκλαυσε ἀπό χαρά. Ἐπειτα ἐκαθησε ἐνα μεγάλο κι ἐφεδρικό γιά διαλύτεια. Σπιώθηκε ὀρμητικα ἀπό τή θέση της κ' ἠ ἀγκαλιά τους ἔσφιξε σά σιδερένια.

Πολλές στιγμές τόν κρατοῦσε ἐκεῖνο στό στῆθος της χωρίς νά μιλᾶ μιλᾶ ἀπό τό στόμα της. Τοῦ ἔσπρωξε τά χρυσᾶ καί ξανθά μαλλιά της μέ τρόμο καί ἔσκυψε νά τόν φιλήσει.

— Ποτέ, ἐρώτησε, μέ ἀνάμεσα στούς λυγμούς της ἠ Σαρλοττα.

Ὁ Τζών μέ τήν ἔκφραση ἀπό σκληρούς καί τήν ἐφηβε τρόπους:

— Λυπᾶσαι πού μέ ξανάβλεπες; εἶπε μέ πίκρα.

Ἡ Σαρλοττα ἄρχισε τότε νά γυρίζει τό κεφάλι της ἀπό τόν κόσμο.

— Θά ἤθελα νά μπορέσω νά σοῦ ἐλεγα ναί. Ξέρεις ὅτι δέν μπορῶ νά σοῦ πῶ ψέματα στούς τόσους φοβερούς μοῦ εἶχες τή ὅτι, μέ χαιρέσματα, ὅτι σοῦ μιλᾶ μέ ἀπορρητότητα.

— Ναί, ἔφερνε, ἔχεις δίκηο, ἀπήντησε ἐπιτέλους μέ ἀπόλυτη ἀπάθεια ὁ Τζών. Τώρα πού ξανασυρίζεις αὐτόν τόν ἄνθρωπο, ἐσύ ἀποκαλύπτεις ὅλη μου τήν ἔμπιστοσύνη.

Τόν ἀγκάλιασε καί πάλι, "Αλλά αἱ γυναῖκες ἔχουν τήν συνήθεια ν' ἀνακατεύουν πάντοτε στίς ὥρες τῆς χαρᾶς τους κάτι ἀπό τήν πικρία τῶν λύπες. Τό ἴδιο ἔκανε καί κείνη τή στιγμή ἡ Σαρλοττα.

— Γιατί, ἐρώτησε μακρυά μου τόσο ἀέρινα χωρίς νά μοῦ πῆς τίποτε; Γιατί ἄλλοτε μοῦ ἔλεγε ὅτι νά ἡ φυσιογνωμία σου καί ὅλο τό ἐξωτερικό σου; Γιατί; Ἔγω σ' ἐπίστευα τόσο πολύ! "Επρεπε νά με συλλογισθῆς.

Τήν ἔσπρωξε πάλι τό χέρι καί τήν ὁδήγησε στό ἰδιαίτερο γραφεῖο του. Ἐκάθισε στήν πολυθρόνα πίσω στό ἔπιπλο πάντα, μπρο-στά στό ὁποῖο γραφεῖο. Καί ἡ Σαρλοττα ἔκανε τό ἴδιο.

— Ἔφυγα ἐξ αἰτίας τῆς "Ιλκας. Ἀγαποῦσε ἄλλον. Θέλεις νά μέ ἀκούσεις;

— Τά ἔξερα ἀπό καιρό. Ἀλλά ἐγώ ἀγαποῦσα ἄλλον. Ἔμαθα ὅτι ἤθελε νά μέ σκοτώσει καί ἔφυγα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἔφυγε μαζί σου;

— Ναί, ἀλλά ἐγώ δέν ἤξερα ὅτι ἐσύ ἦσουν ἐκεῖνος πού μέ ἀγαποῦσε. Ἐπρεπε νά μοῦ τό εἰπῆς.

— Ἐσύ ἔπρεπε νά μοῦ τό εἰπῆς. Ἐγώ ἐπίστευα ὅτι ἤσουν ἐκεῖνος πού μέ ἀγαποῦσε.

— Ἀλλά τώρα βλέπεις ὅτι ἔπρεπε νά ξανάρθω.

Ἡ Σαρλοττα ἔνιωθε μιά βασιλιά ἀπογοήτευση μέσα της.

— Ἀλλά ἐσύ ἔφυγες τήν ὥρα πού ἐσέ ξανάβρισκε τόσο ἀγαπημένη, ὅτι σοῦ ἐπαναβεβαίωνε ὅλη μου τήν ἀφοσίωση καί ὅτι ἐσύ μοῦ ἔδινες τόσο ἐλάχιστη ἐμπιστοσύνη.

— Ναί, ἔφυγα, ἀπήντησε ἀπό τή θέση του ὁ Τζών μέ τήν ἴδια ἀπάθεια. Ἔφυγα γιατί ἔνιωθα ὅτι ἔπρεπε νά φύγω μακρυά μου τόσο ἀέρινα χωρίς νά μοῦ πῆς τίποτε. Ἔπρεπε νά μοῦ τό εἰπῆς. Ἔπρεπε νά φυσιογνωμίσω σου καί δλο τό ἐξωτερικό σου; Γιατί; Ἔγω σ' ἐπίστευα τόσο πολύ! "Επρεπε νά με συλλογισθῆς.

Τήν ἔσπρωξε πάλι τό χέρι καί τήν ὁδήγησε στό ἰδιαίτερο γραφεῖο του. Ἐκάθισε στήν πολυθρόνα πίσω στό ἔπιπλο πάντα, μπροστά στό ὁποῖο γραφεῖο. Καί ἡ Σαρλοττα ἔκανε τό ἴδιο.

— Ἔφυγα ἐξ αἰτίας τῆς "Ιλκας. Ἀγαποῦσε ἄλλον. Θέλεις νά μέ ἀκούσεις;

— Τά ἔξερα ἀπό καιρό. Ἀλλά ἐγώ ἀγαποῦσα ἄλλον. Ἔμαθα ὅτι ἤθελε νά μέ σκοτώσει καί ἔφυγα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἔφυγε μαζί σου;

— Ναί, ἀλλά ἐγώ δέν ἤξερα ὅτι ἐσύ ἦσουν ἐκεῖνος πού μέ ἀγαποῦσε. Ἐπρεπε νά μοῦ τό εἰπῆς.

— Ἐσύ ἔπρεπε νά μοῦ τό εἰπῆς. Ἐγώ ἐπίστευα ὅτι ἤσουν ἐκεῖνος πού μέ ἀγαποῦσε.

— Ἀλλά τώρα βλέπεις ὅτι ἔπρεπε νά ξανάρθω.

Ἡ Σαρλοττα ἔνιωθε μιά βασιλιά ἀπογοήτευση μέσα της.

— Ἀλλά ἐσύ ἔφυγες τήν ὥρα πού σέ ξανάβρισκε τόσο ἀγαπημένη, ὅτι σοῦ ἐπαναβεβαίωνε ὅλη μου τήν ἀφοσίωση καί ὅτι ἐσύ μοῦ ἔδινες τόσο ἐλάχιστη ἐμπιστοσύνη.

— Ναί, ἔφυγα, ἀπήντησε ἀπό τή θέση του ὁ Τζών μέ τήν ἴδια ἀπάθεια. Ἔφυγα γιατί ἔνιωθα ὅτι ἔπρεπε νά μοῦ τό εἰπῆς. Ἔπρεπε νά μοῦ τό εἰπῆς. Ἔπρεπε νά μοῦ τό εἰπῆς.

— Θά ἔκανες αὐτό γιά μένα; εἶπεν ἡ Σαρλοττα μέ μιά βαθειά ἀναστεναγμό πού ἔκανε τό στῆθος της νά φουσκώσει.

— Ναί θά. μποροῦσα, σπήντησε ὁ Τζών. Δέν θά μπορούσαμε ποτέ νά ζήσουμε μαζί. Δέν θά μποροῦσα νά ἐπιστρέψω στήν πατρίδα μου. Δέν θά μποροῦσα νά ἐπιστρέψω στή δουλειά μου. Δέν θά μποροῦσα νά ἐπιστρέψω στή θέση του. Ἡ Σαρλοττα ἐκλαυσε.

— Νομίζω ὅτι εἶμαι ἄνθρωπος μέ καλή καρδιά, εἶπε ὁ Τζών. Ἀλλά ἔχω μιά ἀνάγκη ἀφόρητη στήν τύχη τῆς νά τήν φήσω νά πεθάνει.

— Θά τό

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΜΗ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Η ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 23. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). —Αὔριον (σήμερον) τὴν πρωΐαν φθάνει ἐνταῦθα δι' ἐκτάκτου εἰδικῆς ἀμαξοστοιχίας ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας κ. Κιοσεΐβάνωφ, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας ἀποτελεσθείσης ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Πρωτοκόλλου κ. Κομούτωφ καὶ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Μόλεφ καὶ τοὺς πληρεξουσίους ὑπουργοὺς κ. κ. Πέτρωφ, Τσομάκωφ καὶ Μπαλαμπάνωφ. Τὸν κ. Κιοσεΐβάνωφ θὰ συνοδεύσῃ ἀπὸ τῶν συνόρων μέχρι τῆς πρωτευούσης ὁ κ. Σετσέρεβιτς διευθυντὴς τοῦ ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ κ. Στογιαντίνοβιτς.

Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν θὰ ὑποδεχθοῦν τὸν Βούλγαρον πρωθυπουργόν, ὁ κ. Στογιαντίνοβιτς καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῶν Κρατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ καὶ τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου, εἰδικῶς παρακληθέντες πρὸς τοῦτο. Εἰς τὴν ὑποδοχὴν θὰ παρασταθοῦν ἐπίσης καὶ αἱ ὀργανώσεις τῶν σοκολ, τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν καὶ τὰ μέλη τῆς Βουλγαρογιουγκοσλαυϊκῆς Ἑνώσεως Βελιγραδίου, ἡ ὁποία καὶ ἐξέδωσε προκήρυξιν πρὸς τὸν λαὸν καλοῦσα αὐτὸν νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὸν ἑορτασμὸν ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τοῦ συμφώνου.

Τὴν 11ην πρωϊνὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ γίνῃ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Συμφώνου φιλίας μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας. Ἀκολούθως οἱ κ. κ. Κιοσεϊβάνωφ καὶ Στογιαντίνοβιτς θὰ γίνουν δεκτοὶ ὑπὸ τῆς Α. Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως Παύλου, ὅστις καὶ θὰ παραθέσῃ εἰς αὐτοὺς πρόγευμα.

Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ λάβῃ χώραν σύσκεψις τῶν δύο πρωθυπουργῶν, τὴν 8ην δὲ ἑσπερινὴν ὁ κ. Στογιαντίνοβιτς θὰ παραθέσῃ ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Βουλγάρου συναδέλφου του εἰς τὸν Οἶκον τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀνακτορικῆς Φρουρᾶς. Μετὰ ταῦτα θὰ ἐπακολουθήσῃ δεξίωσις τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος καὶ ἄλλων ἐπισήμων.

Τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας οἱ κ. κ. Κιοσεϊβάνωφ καὶ Στογιαντίνοβιτς θὰ μεταβοῦν εἰς "Ομπλετατς, ὅπου ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργὸς θὰ καταθέσῃ στέφανον εἰς τάφον τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, πρωταγωνιστοῦ τῆς ἰδέας τῆς συνεννοήσεως τῶν δύο λαῶν. Ἐκεῖθεν θὰ κατευθυνθοῦν εἰς "Αβαλα ὅπου εὑρίσκεται τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ καταθέσουν στέφανον.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας θὰ παρατεθῇ ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὴν ἐνταῦθα Βουλγαρικὴν πρεσβείαν, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παρακαθήσουν ὁ κ. Κιοσεϊβάνωφ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γιουγκοσλαυΐας μετὰ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν δὲ 10ην νυκτερινὴν θὰ λάβῃ χώραν μεγάλη δεξίωσις εἰς τὴν Βουλγαρικὴν πρεσβείαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκλήθησαν τὰ μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι προσωπικότητες.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Εἰς τὰς τελευταίας ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τοῦ βουλγαρογιουγκοσλαυϊκοῦ συμφώνου, θὰ δοθῇ ἐξαιρετικὴ ἐπισημότης, ἀνάλογος πρὸς τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἀποδίδουν εἰς τὸ γεγονὸς οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῶν δύο χωρῶν. "Απαντα τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ καταστήματα εἶνε ἀπὸ ἀπόψε σημαιοστόλιστα καὶ φωταγωγημένα, ὁ δὲ ἀπογευματινὸς Τύπος ἀσχολεῖται διὰ μακρῶν εἰς κύρια ἄρθρα μὲ τὸ ὑπογραφόμενον σύμφωνον.

Ἡ ἐφημερὶς «Σαμοούπραβα», ἐπίσημον ὄργανον τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος, δημοσιεύει ἄρθρον εἰς τὸ ὁποῖον τονίζεται ὅτι ἡ ὑπογραφὴ τοῦ συμφώνου ἀποτελεῖ σημαντικώτατον γεγονὸς ὄχι μόνον διὰ τὰς δύο χώρας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ Βαλκάνια καὶ ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην.

«Προσκομίζει — γράφει — νέαν ἐγγύησιν διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Βουλγαρίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας, αἱ ὁποῖαι ἄλλωστε συνδέονται καὶ μὲ δεσμοὺς φιλικῆς γειτνιάσεως. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυΐα κατοικοῦνται ἀπὸ σλαυϊκοὺς λαοὺς ἡνωμένους ὄχι μόνον μὲ δεσμοὺς αἵματος, κοινὴν γλῶσσαν καὶ πολλὰς ἱστορικὰς παραδόσεις, ἀλλὰ καὶ μὲ ὁμοιότητα κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς συγκροτήσεως. Ἂν ἐξετασθῇ — συνεχίζει — τὸ νέον σύμφωνον ἐπὶ εὐρυτέρας βάσεως, τῆς βάσεως δηλαδὴ τῶν βαλκανικῶν συμφερόντων, καταλήγομεν εἰς τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα ὅτι ἀνταποκρίνεται ἐπίσης καὶ πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν βαλκανικῶν γειτόνων, τῶν συνδεομένων διὰ τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου, τοῦ ὁποίου ἡ τάσις καὶ ὁ σκοπὸς ἐξῃρῆσαν ὑπεράνω τῶν ἰδιαιτέρων συμφερόντων, εἰς τρόπον ὥστε αἱ διατάξεις του αἱ ἐγγυώμεναι τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν εἰς ὅλην τὴν Βαλκανικὴν παραμένουν ἀθίκτοι».

Ἡ ἐφημερὶς περαιτέρω ὑπενθυμίζει τὰ σχόλια τοῦ βαλκανικοῦ Τύπου, ὁ ὁποῖος ἐχαιρέτισε μὲ ἱκανοποίησιν τὴν σύναψιν τοῦ συμφώνου.

ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.) — Κατὰ πληροφορίας τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς ἐκ Βελιγραδίου, τὸ σύμφωνον Γιουγκοσλαυΐας καὶ Βουλγαρίας, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπογραφῇ αὔριον εἰς τὸ Βελιγράδιον, εἶνε λίαν βραχὺ καὶ περιλαμβάνει μόνον ἓν ἄρθρον, περιέχον διαβεβαίωσιν περὶ «διαρκοῦς φιλίας» μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Ὁ κ. Κιοσεϊβάνωφ καὶ ἡ ἀκολουθία του ἀνεχώρησαν τὴν ἑσπέραν ἐκ Σόφιας.

ΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.) — Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Πρακτορείου "Αβαλα, εἰς τὸν ἀναμενόμενον αὔριον πρωθυπουργὸν τῆς Βουλγαρίας κ. Κιοσεϊβάνωφ καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτὸν θὰ γίνῃ ἐξαιρετικὸς μεγαλοπρεπὴς ὑποδοχή. Αἱ ἐσπεριναὶ ἐφημερίδες ἐξαίρουν τὴν σημασίαν τοῦ συμφώνου, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπογράψουν αὔριον οἱ κ. κ. Στογιαντίνοβιτς καὶ Κιοσεϊβάνωφ. Ἡ «Πράβδα» τονίζει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν σημασίαν τοῦ βουλγαρο-γιουγκοσλαυϊκοῦ συμφώνου δι' ὅλα τὰ Βαλκάνια. Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς παρατηρεῖ ὅτι ἡ βαλκανικὴ συνεργασία ἐξεδηλώθη ἤδη διὰ τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου, τὸ ὁποῖον παραμένει καὶ θὰ παραμείνῃ ἀκλόνητον.

Ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Στογιαντίνοβιτς, κ. Σκετκέροβιτς θὰ προϋπαντήσῃ τὸν κ. Κιοσεϊβάνωφ εἰς τὰ σύνορα.

ΠΑΡΗΤΗΘΗ Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.)— Τηλεγραφήματα ἐκ Τόκιο ἀγγέλλουν, ὅτι ἡ Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν της, διότι δὲν ἐπετεύχθη συνεννόησις μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιβαλλομένης στάσεως ἐναντι τῆς Διαίτης.

ΡΩΜΗ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Τόκιο ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πρίγκιπα Σαγιόνι, τὸν γηραιότερον ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἰαπωνίας, ὅπως ὑποδείξῃ εἰς τὸ Στέμμα τὸν διάδοχον τοῦ παραιτηθέντος πρωθυπουργοῦ κ. Χιρότα.

Ἀναμένεται μετὰ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος ἡ ὑπόδειξις τοῦ νέου ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΟΚΙΟ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.).— Εἰς ἀνακοινωθὲν, τὸ ὁποῖον ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Τερόκι ἐξέδωκε σήμερον, ἐξηγεῖ ὡς ἑξῆς τὰ τῆς παραιτήσεώς του:

«Πρὸ τῶν ριζικῶν διαφωνιῶν, αἵτινες χωρίζουν τὰς κοινοβουλευτικὰς καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχάς, ἠσθάνθην ὅτι ἦμην ἀνίσχυρος νὰ διασφαλίσω τὴν πειθαρχίαν ἐν τῷ στρατεύματι καὶ ν' ἀναδιοργανώσω τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν. Ἡ παραίτησίς μου προηγήθη τῆς δομαδικῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως».

Τὸ Ἰαπωνικὸν Πρακτορεῖον Ντομέϊ ἀποκαλύπτει, ὅτι ὁ κ. Τερόκι εἶχεν ἤδη ὑποβάλει ἀπὸ τῆς χθὲς τὴν παραίτησίν του εἰς τὸν κ. Χιρότα, ὅστις τὴν ἐτήρει μυστικὴν ἐλπίζων νὰ μεταπείσῃ τὸν ὑπουργὸν ὅπως τὴν ἀποσύρῃ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΒΑΡΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΕ ΣΦΟΔΡΩΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ

ΜΙΑ ΦΗΜΗ ΟΤΙ ΞΕΝΑ ΥΔΡΟΠΛΑΝΑ ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΑΝ ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΝ ΤΗΣ ΑΛΜΕΡΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ἀγγέλλεται ἐκ Μαδρίτης, ὅτι τὴν 11.45΄ σήμερον τὸ κέντρον τῆς πόλεως τῆς Μαδρίτης ἐβομβαρδίσθη πεισματωδῶς ὑπὸ τοῦ βαρέος πυροβολικοῦ τῶν ἐπαναστατῶν. Βόμβα πεσοῦσα εἰς μέγα κτίριον τοῦ κέντρου προύκάλεσε πυρκαϊὰν κατασβεσθεῖσαν μετ' ὀλίγον. Τὴν 12.35΄, κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς, ὁ βομβαρδισμὸς συνεχίζετο μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως.

Οἱ κεντρικοὶ δρόμοι, τηλεγραφεῖ ὁ Γάλλος ἀνταποκριτής, ἔχουν στρωθῆ ἀπὸ θραύσματα ὑελοπινάκων, λίθους καὶ ξύλα. Παρὰ τὸν ἐξαιρετικὸν εἰς σφοδρότητα καταιγισμὸν τοῦ πυρός, ἡ ὑπηρεσία παροχῆς τῶν πρώτων βοηθειῶν ἐξακολουθεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ βομβαρδισμοῦ νὰ περισυλλέγῃ τὰ πολυάριθμα θύματα, παρέχουσα εἰς αὐτὰ πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν. Οἱ κάτοικοι τῶν κεντρικῶν ὁδῶν ἐγκαταλείπουν ἐσπευσμένως τὰς κατοικίας συναποκομίζοντες ὅσα πολύτιμα ἀντικείμενα δύνανται νὰ φέρουν μεθ' ἑαυτῶν. Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, τραγικαὶ σκηναὶ ἐκτυλίσσονται. Γυναικόπαιδα κλαίουν τοὺς ἀφωλεσθέντας συγγενεῖς, μητέρες ἀναζητοῦν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τὰ καταπλακωθέντα τέκνα των, ἐνῷ ἄλλαι προσπαθοῦν νὰ διαφύγουν ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον ζώνην, φέρουσαι εἰς τὰς ἀγκάλας των, ἀντὶ παντὸς ἄλλου, τὸ ἀνήλικον τέκνον των.

Αἱ μεγαλύτεραι καταστροφαὶ ἐσημειώθησαν εἰς τὴν Γκράν - Βία (Μεγάλην ὁδὸν), εἰς τὸ κέντρον ἀκριβῶς τῆς πόλεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων δὲν εἶνε δυνατὸν εἰσέτι νὰ καθορισθῇ ἐπακριβῶς.

Τὸ ἀπόγευμα, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσεν ὁ διὰ βαρέος πυροβολικοῦ βομβαρδισμὸς ἐπαναστατικὰ ἀεροπλάνα ἔρριψαν βόμβας τινὰς ἐπὶ τῆς πόλεως, ἐνῷ συγχρόνως σχεδὸν κυβερνητικὰ βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα, ἐβομβάρδιζον τὸ Καραμπανθὲλ καὶ τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Χεταφέ.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἰδ. ὑπηρ.) — Ὁ σημερινὸς βομβαρδισμὸς τῆς Μαδρίτης ὑπὸ τῶν ἐθνικιστῶν προυκάλεσεν εἰς τὴν πόλιν σημαντικὰς ζημίας. Πλὴν τῶν μεγάλων οἰκιῶν, τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων καὶ τοῦ τηλεφωνικοῦ κέντρου, τὰ ὁποῖα, εὑρισκόμενα εἰς τὸ κέντρον ὑπέστησαν μεγάλας καταστροφάς, περὶ τὰς 60 βόμβαι ἔπεσαν εἰς τὴν ἐργατικὴν συνοικίαν Βαλλέκας, τὴν κειμένην εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τῆς πόλεως. Ἐκ τούτων κατέρρευσαν τελείως πλεῖσται μικραὶ οἰκίαι.

Αἱ ριφθεῖσαι κατὰ τῆς πρωτευούσης βόμβαι, ἦσαν τῶν 150 καὶ τῶν 210 κιλῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΛΑΓΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23. (Τρανσόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Σαλαμάνκας ὅτι τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα ἐνήργησαν χθὲς αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν εἰς τὸ μέτωπον τῆς Μαλάγας ἀπὸ ὅλως νέας κατευθύνσεως, προελάσαντα κατὰ 34 χιλιόμετρα. Μέχρι τοῦδε ἡ προέλασις πρὸς τὴν Μ[illegible] ἐγίνετο ἐκ τῆς παραλίας, [illegible]χιρέσει μικρῶν τινῶν ἀποσπασμάτων, τὰ ὁποῖα διέθησαν τὰ ὄρη τῆς Ρόντα. "Ηδη μεγαλύτεραι στρατιωτικαὶ δυνάμεις κατώρθωσαν νὰ εἰσδύσουν εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν τῆς ἐπαρχίας Γρενάδας, ὅπου κατέλαβον τὴν πόλιν Ἀλχάμα καὶ πολλὰ μικρὰ χωρία. Κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας οἱ ἐρυθροὶ ἀφῆκαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης 86 νεκροὺς καὶ 20 αἰχμαλώτους, καθὼς καὶ μεγάλην ποσότητα πυρομαχικῶν. Πλησίον τῆς Ἑστεπόνα οἱ ἐρυθροὶ ἐγκατέλειψαν μυδραλλιοβόλα καὶ μίαν τηλεφωνικὴν ἐγκατάστασιν ἐκστρατείας. Εἰς τὰ λοιπὰ μέτωπα ἐσημειώθη μόνον ὁ συνήθης τυφεκιοβολισμός.

Η ΠΟΛΙΣ ΕΚΚΕΝΟΥΤΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ἡ βρετανικὴ Κυβέρνησις διέταξε τὸν ἐν Μαλάγᾳ Ἄγγλον πρόξενον, ὅπως κλείσῃ τὸ ἐκεῖ προξενεῖον καὶ συναποκομίζων τὰ κυριώτερα ἔγγραφα, ἀναχωρήσῃ μετὰ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ προξενείου εἰς Γιβραλτάρ.

Τοῦτο, ἀπηχεῖ προφανῶς τὴν πεποίθησιν τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι ἡ Μαλάγα θὰ γίνῃ προσεχῶς τὸ θέατρον αἱματηρῶν ἀγώνων.

Ταὐτοχρόνως, συνεστήθη εἰς τοὺς 30 "Αγγλους ὑπηκόους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Μαλάγᾳ, ὅπως ἐγκαταλείψουν τὴν πόλιν ταύτην, πλὴν ὅμως οὐδεὶ ἠρνήθησαν. Θεωρεῖται παντὸς βέβαιον, ὅτι εἰς περίπτωσιν ἀμέσου κινδύνου, θὰ σπεύσῃ ὅπως τοὺς περισυλλέξῃ ἐν τῶν περιπλεόντων ἀγγλικῶν ἀντιτορπιλλικῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΠΙΛΜΠΑΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθην. Πρ.).— Τὸ ἐπίσημον ἀνακοινωθέν, ὅπερ ἐξεδόθη εἰς τὸ Μπιλμπάο, ἀναφέρει ὅτι μονομαχία πυροβολικοῦ ἔλαβε χώραν εἰς τοὺς τομεῖς Ἐλγκουάντα, Ἐλόριο καὶ Μαρκουΐνα. Εἰς τοὺς λοιποὺς τομεῖς ἁπλοῦς τυφεκιοβολισμός.

Τηλεγραφήματα ἐκ Σὰν ντὲ Λουζ ἀναφέρουν ὅτι Γάλλοι ναυτικοὶ ἀντελήφθησαν στολίσκον ἐξωπλισμένων ἁλιευτικῶν ἀνήκοντα εἰς τοὺς Ἱσπανοὺς ἐθνικιστάς. Ὁ στολίσκος οὗτος ἔπλεε μεταξὺ τοῦ Βισκαϊκοῦ κόλπου καὶ τοῦ Μπαλαντούρς. Φαίνεται ὅτι τὰ ἐθνικὰ ταῦτα σκάφη προσεπάθουν νὰ παρεμποδίσουν τὴν διέλευσιν πλοίων μεταφερόντων ἐφόδια εἰς τοὺς ἐρυθροὺς τοῦ Μπιλμπάο.

Εἰδήσεις ἐξ Ἀντάϋ ἀναφέρουν ὅτι δύο κυβερνητικὰ ἀεροπλάνα ἐθεάθησαν ὑπεράνω τῆς μεθοριακῆς ζώνης, κατευθυνθέντα πρὸς τὸν λιμένα τοῦ Πασάχες, ὅπου ἔρριψαν πολλὰς βόμβας.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΑΝ ΤΗΝ ΑΛΜΕΡΙΑΝ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργείου Ναυτικῶν τῆς Βαλέντθια, ὁ διοικητὴς τῆς ἐν Καρθαγένῃ ναυτικῆς βάσεως ἀνέφερεν ὅτι τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον τὸ Γερμανικὸν θωρηκτὸν «Κόμις Σπέε» προσήγγισεν εἰς Ἀλμέριαν.

"Αμα τῷ κατάπλῳ τοῦ θωρηκτοῦ τέσσαρα ὑδροπλάνα ὑψωθέντα ἔρριψαν βόμβας εἰς τὸ ἔγγυς τῆς πόλεως Ἀλμέρια ἀεροδρόμιον. Μετὰ ταῦτα, τὰ τέσσαρα ὑδροπλάνα ἐπανῆλθον πλησίον τοῦ «Κόμις Σπέε».

ΚΑΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ

ΡΩΜΗ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁμάς ἐθελοντῶν προοριζομένων διὰ τὸν ἐρυθρὸν στρατὸν τῆς Ἱσπανίας ἐπεβιβάσθη εἰς τὸ Φόλκστον. Ἡ ἀστυνομία, ἐπεμβᾶσα, κατώρθωσε νὰ πείσῃ μόνον τέσσαρας ἐκ τῶν ἑβδομήντα νὰ παραμείνουν ἐν Ἀγγλίᾳ.

ΘΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ;

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΠΙΔΙΔΕΤΑΙ ΠΙΘΑΝΩΣ ΑΥΡΙΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23.(Ἀθην. Πρακ.). — Ὁ Περτινάξ εἰς τὴν «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» ἐπανερχόμενος εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Μαρόκου, παρατηρεῖ ὅτι αἱ προβλέψεις περὶ ἐνδεχομένης ἀποβάσεως πολλῶν χιλιάδων Γερμανῶν εἰς τὸ Ἱσπανικὸν Μαρόκον προεκάλεσαν τὸ γνωστὸν γαλλικὸν διάβημα εἰς τὰς Ἱσπανικὰς ἀρχὰς τοῦ Μαρόκου καὶ τῆς Σαλαμάνκας. Ὁ ἀρθρογράφος παρέχει λεπτομερείας περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἀναφέρων ὅτι ὁ στρατηγὸς Ντογκὲ παρετήρησε νοτίως τῆς Θέουτας προετοιμασίας διὰ τὴν στέγασιν πολλῶν ξένων ἀποσπασμάτων. Ὁ στρατηγὸς εἶχε πληροφορηθῆ ὅτι πραμήθειαι τροφίμων καὶ ὑλικοῦ εἶχον παραγγελθῆ, ἀλλ' ἀγνοεῖται πότε αὗται θὰ ἐφθανον εἰς τὸ Μαρόκον.

—Τὴν Ἰδίαν ἡμέραν, λέγει ὁ Περτινάξ, καθ' ἣν ὁ στρατηγὸς Νογκὲς παρεῖχε τὰς ὡς ἄνω πληροφορίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, δηλαδὴ τὴν δὴν τρέχοντος, οἱ περισσότεροι τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διπλωματικῶν ἡμῶν ἀντιπροσώπων παρεῖχον τηλεγραφικῶς ἀναλόγους πληροφορίας. Πολλαὶ χιλιάδες Γερμανῶν στρατιωτῶν, λαβόντες σχετικὴν διαταγήν, ἀνεχώρησαν ἐκ Μονάχου τὴν 31ην Δεκεμβρίου δι' Ἰταλίαν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἀντιμετωπισθῆ, διότι ἂν οἱ Γερμανοὶ ἀπεβιβάζοντο εἰς Μαρόκον, μόνον πόλεμος θὰ ἀπηλλάσσεν τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν ἐξ αὐτῶν. Τοὐναντίον ἂν ἡ ἀπόβασις προελαμβάνετο ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς ἄλλην κατεύθυνσιν. Τοῦτο ἐλέχθη εἰς τὸν Γερμανὸν ἐπιτετραμμένον κληθέντα εἰς τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαί. Ἡ γαλλικὴ κυβερνομία ὄχι μόνον δὲν ἐπεδείνωσε τὰς γαλλογερμανικὰς σχέσεις, ἀλλὰ τοὐναντίον προέλαβε μίαν σοβαρὰν σύρραξιν.

Ὡς πρὸς τὸ Ἱσπανικὸν ζήτημα ὁ Περτινάξ παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς :

— Ὁ κ. Ἥντεν τηρεῖ πλήρη οὐδετερότητα καὶ εὔχεται τὴν ἐγκατάστασιν μιᾶς διαμέσου κυβερνήσεως περὶ τῆς ὁποίας θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνασυγκροτηθῇ ἡ Ἱσπανικὴ ἑνότης.

Ἡ κ. Ταμπουΐ εἰς τὸ «Ἔργον» παρέχει τὴν πληροφορίαν ὅτι εἰς τοὺς κύκλους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι τὸ Ἱσπανικὸν ζήτημα θὰ διακανονισθῇ μετά τινα χρόνον διὰ μιᾶς μεγάλης διεθνοῦς διασκέψεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἰδιαιτ. Ὑπηρεσία).— Πληροφορίαι διπλωματικῆς πηγῆς ἐκ Βερολίνου ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Γερμανίας εἰς τὴν ἀγγλικὴν διακοίνωσιν θὰ ἐπιδοθῇ περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς Δευτέρας εἰς τὸν ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτὴν τῆς Μ. Βρεταννίας σὲρ "Ερρικ Φὶπς.

'Επίσης ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ, ὅτι καὶ ἡ ἰταλικὴ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀγγλικὴν διακοίνωσιν διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐθελοντῶν θὰ ἐπιδοθῇ αὔριον Δευτέραν.

ΣΕΡΒΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ «Σαμοούπραβα» τοῦ Βελιγραδίου ἀναδημοσιεύουσα τὸ τελευταῖον ἄρθρον τοῦ κ. Νικολούδη συνώδευσεν αὐτὸ διὰ τῶν ἑξῆς:

«Παραθέτοντες τὰ ἀνωτέρω, νομίζομεν ὅτι εἶνε αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἀρκετὰ εὔλητα, καθιστῶντα περιττὸν πᾶν σχόλιον. Φρονοῦμεν, ὅτι ὄντως ὁ κ. Μεταξᾶς ἐδικαίωσε τὰς ἐλπίδας, αἵτινες ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ μέχρι τοῦδε ἔργου του διὰ τὴν ἀνασύνταξιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, τῆς κρατικῆς διοικήσεως καὶ τῆς κοινωνίας τῆς Ἑλλάδος. Κατώρθωσε ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος νὰ ἐπιτελέσῃ πάμπολλα. Θὰ πρέπῃ νὰ μὴ τοῦ παρεμβάλλωνται προσκόμματα εἰς τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος του. Τοὐναντίον μάλιστα, πρέπει νὰ εὕρῃ τὴν συνδρομὴν ὅλων καὶ νὰ τοῦ παραχωρηθῇ ἀμέριστος ἐμπιστοσύνη».

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἐν ἄρθρῳ της περὶ τῆς Γιουγκοσλαυοβουλγαρικῶν συμφώνου, τονίζει ὅτι ἡ Γιουγκοσλαυΐα καὶ ἡ Βουλγαρία, ὀφείλουν νὰ ἐνεργοῦν πάντοτε ἐν ἀλληλεγγύῃ μετὰ τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, ἰδίᾳ δὲ μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, «μεθ' ἧς ἡμεῖς οἱ Γιουγκοσλαῦοι, λέγει ἡ «Σαμοούπραβα», συνεδέθημεν πάντοτε διὰ φιλίας καὶ τῆς ὁποίας τὴν τύχην ὀφείλομεν νὰ συμπεριζώμεθα μέχρι τέλους».

Β' ΕΚΔΟΣ

ΟΙ κ. κ. ΡΟΥΣΔΗ ΚΑΙ ΘΑ ΣΥΝΑΝΤΗΘΟΥΝ ΕΝ

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΟ ΖΥΜΩΣΕΩΝ ΕΝ ΤΗ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 23. (Τοῦ ἀπεσ —Τὸ Πρακτορεῖον Ἀβάλα πληροφορ ὅτ